

[Udenrigsministeren]

det, som om et lille land ikke har indflydelse. Jeg skal love for, at Danmark har haft indflydelse under forhandlingerne, hvad bl.a. hr. Bjørn Westh har peget på. Vi har virkelig haft indflydelse på det resultat, der nu foreligger.

Det er nu, de enkelte lande skal tage stilling til det, og jeg er nødt til at sige, at det er resultatet, man tager stilling til: ja eller nej. Man kan ikke forvente, at de elleve andre vil genåbne forhandlingerne, fordi der er ét land, der siger: Beklager, vi kan alligevel ikke stå ved det, vi aftalte. Hr. Holger K. Nielsen har fuldstændig ret i, at det bliver en kompliceret situation, men vi har jo netop set, hvad der sker, i det tilfælde, som startede denne diskussion, tilfældet Storbritannien og den sociale dimension. Der sker det, at elleve andre lande siger: Jamen så laver vi nu en aftale mellem elleve om at holde fast på det, vi blev enige om, og så respekterer man dermed fuldt ud det enkelte lands ret til at sige nej. Vi har ret til at sige nej, men vi skal gøre os konsekvenserne klart, og konsekvenserne er, at vi så kan blive siddende alene tilbage i det, der var det gamle EF, den gamle Romtraktat. Så kan vi sidde alene på det sidespor og sige: Der er ingen, der kan smide os ud her. Det er der heller ingen der vil drømme om; de andre går bare ind i noget andet uden os. Det må vi gøre os klart.

Men i øvrigt – for at vende tilbage til det med indflydelsen – har vi fået indflydelse på så mange forhold, at der er rigeligt med gode grunde til at argumentere for et ja. Vi behøver såmænd ikke at bruge så megen tid på at diskutere konsekvenserne af et nej.

Derfor vil jeg foreslå, at vi nu vender kræfterne her i debatten mod alle de positive ting. Vi skal bare ikke hoppe på den limpind, som SF forsøger at holde frem, nemlig at vi bare kan tvinge alle de andre til at genforhandle. Forhandlingerne er afsluttet. Nu er det resultatet, der skal tages stilling til.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg må give udenrigsministeren ret: Forhandlingerne er slut. Og udenrigsministeren har også helt ret, når han påpeger, at England har sat sig uden for den sociale dimension, og at det derfor er lagt over i en protokol. Forhandlingerne er altså slut, og det, vi skal tale om nu, er ikke, om vi skal have en ekstra pro-

tokol om sommerhuse, om social dimension eller andet – jeg er med på, at Danmark har fået den meget fine protokol om sommerhuse – det, vi skal tage stilling til, er, om vi skal deltage i udvidelsen af EF til en EF-union.

Men så står udenrigsministeren minsandten her på talerstolen og siger, at vi ikke skal stole på Romtraktaten. Det, vi har sagt ja til i 1972, og det, vi sagde ja til i 1986, skal vi bare sige nå ja til, men vi skal ikke stole på det, der reelt står! Der står – og det ved udenrigsministeren lige så godt som jeg og resten i denne sal – at man kun kan ændre i traktaten ved enstemighed. Men udenrigsministeren står alligevel og påpeger, at hvis vi ikke er enige, vil de bare køre videre; der kan ikke komme flere forhandlinger om det, vi kan ikke få lavet en ekstra protokol. Nej, og derfor bliver der ikke nogen union, hvis vi siger nej, og det må udenrigsministeren altså også til at forstå og erkende udadtil.

Gade (SF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret. Udenrigsministerens indrømmelse af, at det var sjusket, og at det nok ikke rigtig hang sammen – sådan forstod jeg udenrigsministerens svar – er nok det tætteste, vi her inden den 2. juni kommer en indrømmelse fra udenrigsministerens side af, at der kan blive tale om genforhandlinger.

Jeg har da fuld forståelse for, at udenrigsministeren har svært ved at få det sagt, for det er jo udenrigsministeren, der har forhandlet, og hvis der er et flertal af befolkningen, der siger nej, er det klart, at det også må berøre udenrigsministeren, at et flertal af befolkningen ikke synes, at det, udenrigsministeren fik forhandlet hjem, var tilfredsstillende. Det er jo realiteten. Derfor forstår jeg godt udenrigsministerens problemer, og jeg er glad for, at udenrigsministeren i hvert fald kommer os så meget i møde, at han indrømmer, at det så sjusket ud.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for det meget klare svar. Jeg synes, det er rart, at vi her i Folketinget i dag kan få klar besked om, at alle drømmene om alternativer og om, at vi nu bare kan drage ned og styre resten af EF-landene efter den 3. juni, hvis nu Danmark skulle finde på at sige nej, er luftkasteller.